

Tekstivastine:

Ammattikorkeakouluun podcast

2. Insinööreille riittää kysyntää työmarkkinoilla – vieraana Milka Viita

(Lyhyt alkumusiikki)

Minna Kaihovirta: Ammattikorkeakouluun podcastissa tutustutaan ammattikorkeakoulujen suosittuihin aloihin. AMK-tutkinnon aloittaa vuosittain noin 41 000 opiskelijaa. Kuuntele ja ylläty miten monenlaiseen tehtävään valmistutaan.

Kaihovirta: Tervetuloa keskustelemaan ammattikorkeakouluopinnoista ja niiden avaamista monenlaisista mahdollisuuksista. Olen dialogipäällikkö Minna Kaihovirta Metropolia-ammattikorkeakoulusta ja kanssani keskustelemassa on insinööri Milka Viita XAMK ammattikorkeakoulun alumni. Tervetuloa Milka.

Milka Viita: Kiitos.

Kaihovirta: Kerrohan ihan tähän alkuun, että miten päädyit opiskelemaan alaa? Milloin tiesit, että sinusta tulee isona insinööri?

Viita: No sähkötekniikkaa päädyin opiskelemaan lukion jälkeen. Silloin tuntui, että työelämään pitäisi pian päästä eli ammattikorkeakoulu kiinnosti siinä mielessä enemmän. Sitten tekniikkaa alana on kiinnostunut aina, että kaikki mitä tota vaan voi ymmärtää, että miten joku asia toimii tai missä joku johtuu, niin ne on aina kiinnostanut. Mikkeliä taas puolsi sitten se, että oon asunut siellä koko ikäni. Oli silleen hyvä valita, että tiesi mitä koulutuksia siellä on ja tuota niistä sitten pääsi valitsemaan. Alun perin hain it-tradenomiksi, mutta sitten jälkihaussa vaihdoin sitten ne valinnat toisin päin eli sähkötekniikkaa päädyin.

Kaihovirta: Ammattikorkeakoulupedagogiikkaan ja ammattikorkeakouluopintoihin liittyy vahvasti käytännönläheisyys. Miten tämä tuli esille sinun opinnoissa?

Viita: Meillä oli tosi paljon erilaisia laboratoriotöitä eli esimerkiksi kolmivaihemoottoireihin tutustuttiin ja fysiikassa tehtiin erilaisia testejä ja kokeita. Siellä ymmärrettiin vähän niitä ilmiöitä. Sitten toki käytännönläheisyyttä ihan nuo kaikki opintojen harjoittelut ja työelämäkontaktit.

Kaihovirta: Joo eli monella eri kulmalla siellä mukana. Sinä olet siitä erityinen ammattikorkeakoulu alumni, että et ole valmistunut pelkästään yhdestä vaan kahdesta ammattikorkeakoulusta eli sinulla on alemman tutkinnon jälkeen myös ylempi ammattikorkeakoulututkinto. Miten päädyit uudestaan ammattikorkeakoulun penkille?

Viita: No aina minua on tuo koulutus kiinnostanut. Tosiaan silloin ammattikorkeakoulun jälkeen se palo työelämään oli jo niin kova, että sinne kyllä oli päästävää, mutta se jäi se ajatus siinä silloin kytemään, että vielä näitä jatketaan näitä opintoja. Sitten ylempään ammattikorkeakoulututkintoon tarvitsee kolmisen vuotta sitä työkokemusta ja kun se tuli täyteen niin sitten hain projekti- ja myyntijohtamiseen eli sitten enemmän sitä alaa mitä työelämässä on päässyt tekemään.

Kaihovirta: Sitten pääsit sinne opiskelemaan. Miten lyhyesti avaisit eroja miten ylempään tutkinnon opiskelu, ja opiskelun tavat erosi siitä alemmasta tutkinnosta, jonka olet aiemmin suorittanut.

Viita: Joo musta tuntuu, että ylempi tutkinto oli paljon semmoinen käytännönläheisempi tai kun itsellä oli jo kokemusta siitä asiasta niin sitten sai sitä teoriapohjaa siihen lisäksi sen koulutuksen kautta. Jotenkin tuo ylempi tutkinto tuntui paljon helpommalta. Opiskelu oli jo tuttua asiaa, oli työelämästä tuttuja, niin niitä vaan nivottiin yhteen ja sitten niitä pääsee käyttämään oppinnäytetyössä.

Kaihovirta: Kyllä, tutulta kuulostaa. Kyllä moni aikuisopiskelija ja varsinkin ylempään tutkinnon tekijä tunnistaa juuri noita, et tavallaan on jo se peilauspinta, johon niitä oppiaineiden esimerkkejä ja mitä sisältöjä siellä tuleekaan niin voi peilata ja soveltaa, että siihen saa ihan erilaisen syvyyden siihen opiskeluun. Mainitsit tossa, että sulle jäi alemmasta tutkinnosta semmoinen palo tai kiinnostus opintoja kohtaan. Minkälaisista asioista itse nautit opiskelussa eniten?

Viita: Nyt on paha. Varmaan nautin siis no opiskelussa uuden oppimisesta tietenkin, mutta jotenkin musta kiva, että ymmärtää vähän sitä taustaa, että miksi joku asia tehdään jotenkin tai mitkä asiat siihen vaikuttaa. Mutta tämmöinen niinku teoriapohja sinne taakse.

Kaihovirta: Kyllä, tietää miksi tehdään, ei vaan miten tehdään.

Viita: Kyllä.

Kaihovirta: Kyllä. No onko jotain jäänyt mieleen sitten sellaisena mitä ei ole yhtään tullut ikävä sen jälkeen, kun opinnot lopetit?

Viita: Ylemmästä ei oikeastaan tullut edes semmoista, mutta siinä alemmassa toki, kun se tehtiin silloin opintotuella, niin sitä rahapulaa ei ole tullut ikävä. Kun ylempään pysty tekemään tuossa oman työn ohella, niin se sujuu siinä aika näppärästi.

Kaihovirta: Kyllä tilanne on aika toinen toki monella silloin myös elämäntilanne on sitten jo..

Viita: Kyllä elämäntilanne on silloin, mutta itsellä vielä se elämäntilanne oli siinä vaiheessa juuri sopiva, että kerkesi panostamaan siihen ylempään tutkintoon.

Kaihovirta: Kuulostaa hyvältä ja aika tommoiselta suunnitelmalliselta etenemiseltä. Moni muistelee valmistumisen jälkeen opiskeluaikaa jotenkin kultareunuksilla varustettuna aivan erityisenä aikana. Mitä itse nostaisit siitä opiskeluajan opiskelijaelämästä esiin? Mitä se antoi? Oliko se sulle erityistä aikaa?

Viita: Joo, olihan se erityistä, aina se on erityistä. Ehkä tässä tapauksessa enemmän just se alempi tutkinto oli enemmän erityistä, että sieltä sain tosi hyviä ystäviä. Osan kanssa edelleen tekemisissä, osan samassa yrityksessä töissä tällä hetkellä. Sitten toki opiskelijaelämästä kaikki tapahtumat niin bileet, kun sitten nuo tuommoiset yritystapahtumat olivat hyviä. Niistä sai paljon semmoisia kontakteja työelämään mitä osa on jopa käytetty. Toki ylempästäkin niitä tuttavuuksia sieltä tuli ja sieltä tuli sitten ehkä erilaisia ne yhteydet. Pääsi kuulemaan sitten vähän eri alojen meininkiä ja vähän tutustumaan niihin.

Kaihovirta: Huikean hienoa kuulla, että se mitä paljon opiskelijoille puhutaan, että panostakaa nyt verkostoitumiseen ja koskaan et tiedä milloin joku rinnakkaiskurssin kävijä sieltä onkaan sitten kullannut kontakti työelämässä. Kohdallasi ainakin näin on sitten todella käynyt, että sieltä opiskeluajoilta on niitä kontakteja säilynyt ja päässyt ihan työelämän kollegaksi astikin.

Kaihovirta: Hyvä, jos siirretään katsetta vähän sitten sinne työuran puolelle. Uraseurantakysely kertoo, että insinöörien keskipalkka on noin 3500 € 5 vuotta valmistumisen jälkeen ja insinööreistä 88 prosenttia on työllistyneitä 5 vuotta valmistumisen jälkeen. Työttömänä on vain noin 3,5 prosenttia.

Insinööreillä tosiaan niinku sinunkin kohdallasi niin on mahdollisuuksia jatkaa opintojaan sitten edelleen ylempään ammattikorkeakoulututkintoon. Mitä sä Milka kertoisit sun työurasta? Miten se on edennyt tässä opintojen ohella ja niiden jälkeen?

Viita: No opintojen ohella minä aloitin tekemään kesätöitä, tässä edelleen nykyisessä yrityksessä. Sinne sitten jäin siihen loppuajaksi opintoja tekemään tuota tuntitöitä. Sitten opinnäytetyön tein siihen samaan paikkaan. Nyt sitten olen ollut siellä, keväällä tulee 8 vuotta, josta siis oisko 2 vai 3 vuotta siinä koulun ohella eli valmistumisen jälkeen semmoinen reilu 5 vuotta. Siellä on sitten edennyt ihan mukavasti, että sieltä tavallaan rivimiehestä sitten pikkuhiljaa ylöspäin.

Kaihovirta: Kuulostaa todella mielenkiintoiselta tarinalta ja jotenkin hienoa se, että se yhteys sinne työelämään sun tapauksessa nykyiseen työnantajayrityksen niin syntyi jo siellä opintojen aikana. Milloin tarvitsisikaan sitten jotain paikkaa, jolle tehdä kouluprojektia tai opinnäytetyötä niin niille löytyy sitten luontaisesti sieltä se vastinpari ja se paikka ja tarve. Voisin kuvitella, että kyseessä on tällainen win-win tilanne sekä sinulle, että työnantajayritykselle. Olenko oikeassa?

Viita: Kyllä. Silloin kun ylempää ammattikorkeakoulututkintoa pohdiskelin, niin kyllä yrityksen suunnalta tuli tukea, että varmasti saat tehdä sitten senkin opinnäytetyön tänne. Vähän tulivat vastaan sitten siinä työajassakin ylempien opintojen ohella.

Kaihovirta: Todella kivaa tsemppaamista ja eläytymistä sitten aikuisopiskelijan tilanteeseen eli joustoa löytyy puolin ja toisin. No nyt, jos ajattelet sitten omaa työuraasi eteenpäin niin minkälaisen kädenjäljen itse haluaisit työelämään jättää?

Viita: No totta kai itse haluaisin vaikuttaa ehkä yhteiskunnallisesti johonkin merkittäviin asioihin mielellään vielä aika konkreettisella tasolla. Toki sitten ehkä enemmän tuommoista henkilökohtaista tavoitetta olisi sitten tuota olla mukava ja avulias kollega muille ja jotenkin nostaa noita työyhteisötaitoja entistä merkittävämpään rooliin, koska kun teknologia kehittyy niin se, miten ihmisiä ei voi korvata on just ne empatiatyöyhteisötaidot.

Kaihovirta: Kyllä, sillä saralla ihan varmasti vähän jokaisessa organisaatiossa riittää työsarkaa eli niistä emme saa mistään koneista tai teknologiasta apua, vaan ne ovat niitä itse tehtäviä. Kuulostaa erinomaiselta suunnitelmalta. No tälläkin hetkellä joku pohtii, että lähteäkö opiskelemaan ja lähteäkö opiskelemaan nimenomaan tekniikan alalle. Minkälaisen vinkin antaisit henkilölle, joka juuri nyt miettii alalle hakeutumista?

Viita: Kyllä minä sanoisin, että rohkeasti vaan kokeilemaan sitä alaa mikä kiinnostaa, että vaikka sinä nyt valitset jonkun alan niin se ei rajoita sitä työelämään niin pahasti kun luulisi. Esimerkiksi itse olen työskennellyt kollegojen kanssa, joilla on ihan eri polut saattanut olla, it-tradenomeja tai insinöörejä tai ihan mitä vaan ja tehtiin samoja tehtäviä. Jotenkin se jatkokolku siitä on avoinna tosi moneen suuntaan ja ei se myöskään rajoitu se oma aikaisempi osaaminen siihen, että mitä olet tehnyt silloin. Meidän luokallamme siellä alemmassa tutkinnossa, niin oli monesta eri taustasta mitä ihmiset laboratoriosta luokiolaisia ja sitten taas oli sähköasentaja, jolla oli sitä sähkökokemusta eli kaikki pärjäsi siellä ihan tosi hyvin.

Kaihovirta: Voisiko ehkä tiivistää, että ammattikorkeakouluun saavutaan monia polkuja pitkin monenlaisien vaiheiden kautta, mutta myös tutkinnon jälkeen niin polut voivat kiemurrella moniin eri suuntiin ja eri lailla, että se tutkinto ei niinkään rajoita sitä, että mihin suuntaan mutkat polussa vievät.

Viita: Kyllä juuri näin.

Kaihovirta: Kiitoksia Milka, kun tulit tänne kanssani juttelemaan. Kaikkea hyvää sinulle. Toivottavasti sujuva hyvä yhteistyö oman työnantajasi kanssa jatkuu edelleen yhtä hedelmällisenä kuin se on tähänkin asti ollut.

Viita: Kiitoksia!

(Lyhyt loppumusiikki)